VI Czwartek Wielkanocy

Tekst Ewangelii (*J* 16,16-20): W owym czasie Jezus tak rzekł do uczniów: «Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie widzieć, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie». Wówczas niektórzy z Jego uczniów mówili między sobą: «Co to znaczy, co nam mówi: "Chwila, a nie będziecie Mnie widzieć, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie"; oraz: "Idę do Ojca?"» Powiedzieli więc: «Co znaczy ta chwila, o której mówi? Nie rozumiemy tego, co mówi». Jezus poznał, że chcieli Go pytać, i rzekł do nich: «Pytacie się jeden drugiego o to, że powiedziałem: "Chwila, a nie będziecie Mnie widzieć, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie?" Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Wy będziecie płakać i zawodzić, a świat się będzie weselił. Wy będziecie się smucić, ale smutek wasz zamieni się w radość».

«Smutek wasz zamieni si? w rado??»

Rev. D. Joan Pere PULIDO i Gutiérrez
(Sant Feliu de Llobregat, Hiszpania)

Dzisiaj ponownie kontemplujemy Słowo Boże z pomocą Jana Ewangelisty. W tych ostatnich dniach Wielkanocy czujemy szczególny niepokój, chęć, aby uczynić naszym to Słowo i zrozumieć je. Te same obawy mieli pierwsi uczniowie, obawy wyrażone dogłębnie w słowach Jezusa — «Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie widzieć, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie» (J 16,16) — koncentruje napięcie na naszych niepokojach wiary, na poszukiwaniach Boga w naszym codziennym życiu.

Dziś chrześcijanie czują ten samą potrzebę co chrześcijanie z pierwszego wieku. Chcemy zobaczyć Jezusa, potrzebujemy doświadczać Jego obecności w nas, aby wzmocnić naszą wiarę, nadzieję i miłość. Dlatego wywołuje w nas smutek myśl, że nie ma Go wśród nas, że nie możemy dotknąć ani poczuć jego obecności, czuć i słyszeć Jego słowa. Ale ten smutek zamienia się w głęboką radość kiedy doświadczamy Jego silną obecność wśród nas.

Ta obecność, tak nam to przypominał Jan Paweł II w swojej ostatniej encyklice Ecclesia de Eucharistia, materializuje się —w sposób szczególny— w Eucharystii: "Kościół żyje dzięki Eucharystii. Ta prawda wyraża nie tylko codzienne doświadczenie wiary, ale zawiera w sobie istotę tajemnicy Kościoła. Na różne sposoby Kościół doświadcza z radością, że nieustannie urzeczywistnia się obietnica: ‘A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata’ (Mt 28,20). (...) Eucharystia jest tajemnicą wiary i jednocześnie “tajemnicą światła”. Za każdym razem, gdy Kościół sprawuje Eucharystię, wierni mogą w pewien sposób

ponownie przeżywać doświadczenie dwóch uczniów z Emaus: «Otworzyły się im oczy i poznali Go» (Łk 24, 31).

Prośmy Boga o głęboką wiarę, o stały niepokój, który ucichnie w źródle eucharystycznym, słuchając i rozumiejąc Słowo Boże; jedząc i sycąc głód w Ciele Chrystusa. Niech Duch Święty wypełni światłem nasze poszukiwanie Boga.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Najpierw złożył swoją ofiarę tu na ziemi, kiedy poniósł najgorszą śmierć. Następnie, przyodziany w nową szatę nieśmiertelności, wszedł do sanktuarium przez swą własną krew, to znaczy do nieba, złożył przed tronem Ojca niebieskiego tę krew o ogromnej wartości, którą raz na zawsze przelał za wszystkich ludzi, grzeszników» (św. Jan Fisher)

- «Nie odnajdziemy życia, jeśli pozostaniemy smutni, bez nadziei i zamknięci w sobie. Zamiast tego otwórzmy nasze zapieczętowane groby Panu, aby Jezus mógł wejść i napełnić je życiem. On chce przyjść i wziąć nas za rękę, aby wyrwać nas z udręki» (Franciszek)

- «Chrystus powiedział przed swoim Wniebowstąpieniem, że nie nadeszła jeszcze godzina chwalebnego ustanowienia Królestwa mesjańskiego oczekiwanego przez Izraela, które według proroków miało przynieść wszystkim ludziom ostateczny porządek sprawiedliwości, miłości i pokoju. Czas obecny jest według Chrystusa czasem Ducha i świadectwa» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 672)